

Şenkaya ve Oltu Seyahatleri

"**Cezayir**" isminde Oltulu bir talebem vardı. 1967-1968 yıllarında Cezayir'in Şenkaya müftüsü olduğunu öğrendim. Ders yapmamıza vesile olur ümidiyle kendisini ziyaret etmeye karar verdim. Çantama birkaç kitap koydum ve yola çıktım.

Şenkaya'da müftüyü buldum. Beni misafir etti. Ona, "*Akşam etraftan birkaç kişiyi davet edin de müsait bir yerde ders okuyalım.*" dedim. "**Aman hocam, burada olmaz!**" dedi. Müftünün yanında Mehmet isminde bir öğretmen vardı. Kendisi Nur talebesi imiş. "*Hocam*" dedi. "*Biliyor musunuz, buradaki camide üç kişi namaz kılıyoruz. Biri müftü, biri imam, biri de ben.*"

Mehmet'in teklifiyle etrafı şöyle bir dolaşmaya çıktık.

İkinci vaktiydi. Kahveler ağzına kadar doluydu. Mehmet kahvedeki kalabalığı göstererek bana:

"*Hocam, dedi, bu sohbeti burada yapamayız.*" Tekrar Müftü Efendi'nin yanına döndük.

Gece müftünün evinde kaldım. Sabah kahvaltıdan sonra müftü, "**Hocam, sen buradan gitsen iyi olur.**" dedi.

Beni bir otobüse bindirdiler. Bileti Oltu'ya aldılar. Oltu'ya indiğimde öğle ezanı okunuyordu. Hemen bir camiye gittim, Aslan Paşa Camisiymiş. Cami tıklım tıklım doluydu. Namazı kıldıktan sonra bütün hüznüm kayboldu.

Camiden çıktığımda arkamdan birisi yaklaştı. Hızlı ve sert konuşan birisiydi, "**Merhaba Efendi. Hoş geldin.**" dedi ve nereli olduğumu, Oltu'da kimseyi tanıyıp tanımadığımı sordu. Ben de kimseyi tanımadığımı söyledim. "**Hele buyur!**" diyerek beni evine davet etti. Ben de gitmekten biraz çekiniyordum. O ise beni âdeta zorla götürüyordu. Sonunda evine kadar gittik. Üst kata çıktık. Oturunca kendisiyle tanıştık. İsmi Halil imiş ve demircilik yapıyormuş. Birlikte yemek yedik.

Yemekten sonra Bediüzzaman'ı duyup duymadığımı sordum. "*Duydum.*" dedi. "*Peki onun eserlerini gördün mü?*" diye sordum. "**Hayır, hiç görmedim.**" dedi. Kitapları çıkarıp gösterdim. "*Sana biraz okuyayım da dinle.*" dedim.

Biraz okuduktan sonra, "**Aşık Sümmani'yi bilir misin? O da böyle demiş.**" dedi ve arkasından onun bir beyitini okudu. Sonra biraz daha okudum. "**Kuddusi babayı biliyor musun? O da bir beytinde şöyle demiştir.**" diyerek ondan da bir beyit okudu.

Biraz sonra bir delikanlı geldi. **“Ođlum Musa” dedi “Koş Ali’yi çağır gelsin.”**

Aradan çok geçmeden Musa, yanında bir adamla geldi. Adam beni görünce, *“Hocam sen burada ne arıyorsun?”* dedi. Benim şaşırđıđımı anlayınca, *“Sen Kırkınıc Hoca değil misin?”* diye sordu ve ilâve etti:

“Ben Karanlık Kümbet medresesinde sizin bir dersinizi dinlemiřtim.”

Ali, ev sahibinin kardeşiymiş. Ali benimle konuşurken ev sahibi, onun sözünü keserek **“Konuşma! Bir gazel oku da dinleyelim.”** dedi ve Ali başladı gazel okumaya. Maşaallah, çok güzel bir sesi vardı.

Gazel faslı biraz uzun sürünce ben rahatsız olmaya başladım. Halil Usta **“Sıkılma.”** dedi, **“Zaten bu gece burada kalacaksın.”** Musa da bu arada etrafımda dolaşıyordu. Ben de, Musa’ya, *“Madem akşam burada kalacağız, etraftan birkaç kişi çağır da bir sohbet yapalım.”* dedim. O da, *“Tamam Hocam.”* dedi. Akşam cemaat toplandı. Ders okudum. Musa’nın babası da dersi zevkle dinledi. Bu seyahatimden sonra artık **Musa Şahin Efendinin** evi Risale-i Nur’a konak oldu.